

Josep M. Vilalta

Miopia política

S'acaba la X legislatura de la democràcia espanyola, la de la majoria absoluta del PP de Rajoy. Bona part del balanç que es durà a terme d'aquests quatre anys girarà al voltant d'un aspecte clau: hem sortit de la crisi? I, més determinant, hem aprofitat aquests anys per assentar les bases d'una societat de més progrés i d'una economia més competitiva? Recordem que la llei de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació, aprovada el 2011 per la quasi unanimitat del Congrés i del Senat, manifesta en el preàmbul que "el model productiu espanyol (...) s'ha esgotat, per la qual cosa és necessari impulsar un canvi a través de l'aposta per la recerca i la innovació com a mitjans per aconseguir una

J.M. VILALTA, *secretari executiu de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP)*

economia basada en el coneixement que permeti garantir un creixement més equilibrat, diversificat i sostenible".

En matèria educativa, dues grans fites: una Lomce contestada per tothom, que no ha sabut afrontar els reptes d'una nova educació per als inicis del segle XXI; i una reducció dels pressupostos públics més que significativa, que ens allunya encara més dels estàndards europeus avançats.

En matèria de recerca, estancament del finançament públic i burocratització del sistema. En l'àmbit universitari, anys quasi estèrils si no contraproductius, amb la congelació de la reposició de plantilles de professorat, la hibernació d'iniciatives positives com els campus d'excel·lència i una porta pràcticament tancada als joves professors i investigadors. Seguint a la cua d'Europa en beques i ajuts als estu-

dians i alhora incrementant les taxes.

Mentrestant, la taxa d'atur juvenil continua sent una tragèdia sense paliatius i la fugida de capital humà no para de créixer. I en l'àmbit social Espanya continua sent una de les societats europees més desiguals. Malauradament continuem instal·lats en una política de curta volada i de visió de l'immediat. L'Executiu de Rajoy ens ofereix ara un balanç en part triomfalista, centrat en alguns indicadors macroeconòmics. Però la realitat és tossuda: en matèria educativa, universitària i d'R+D –determinants per canviar el sistema productiu i fer progressar la societat– els resultats són escassos, quan no negatius.

Miopia política amb uns resultats magres: aquest és el balanç de la legislatura a l'hora d'avançar cap a una societat més equitativa i intensiva en coneixement.●